

ROK 1987

M

MINIONY ROK BYŁ KOLEJNYM ETAPEM POMYŚLNEGO ROZWOJU NASZEGO PRZEDSIĘBIORSTWA, GŁÓWNA PRZYCZYNA, TEGO ROZWOJU TO PRZED E WSZYSTKIM WYSOKIE KWALIFIKACJE I AMBICJE NASZYCH PRACOWNIKÓW, KTÓRZY UTOŻSAMIAJĄ SWOJE ŻYCIE ZAWODOWE Z PRZEDSIĘBIORSTWEM I POPRZEZ PRZEDSIĘBIORSTWO REALIZUJĄ SWOJE CELE ŻYCIOWE, PRZECHODZĄC DO OCENY PODSTAWOWYCH SKŁADNIKÓW I PARAMETRÓW OBRAZUJĄCYCH DZIAŁALNOŚĆ PRZEDSIĘBIORSTWA W MINIONYM ROKU PODKREŚLENIA WYMAGAŁO, ŻE ZADANIA PRODUKCYJNE JAKIE NAŁOZYLIŚMY SOBIE W ROKU 1987 BYŁY WYŻSZE O 50% OD ZADAŃ ROKU 1986:

- ICH WYKONANIE W ROKU 1987 CHARAKTERYZUJĄ, NASTĘPUJĄCE DANE:

KĄCINY PRZYRÓST OBROTU GLOBALNEGO W STOSUNKU DO ROKU 1986 WYNIÓŚŁ 40% I OSIĄGNAŁ WARTOŚĆ 4.426 MLN. ZŁ. WZROST PRODUKCJI PODSTAWOWEJ O 45% tj. 985.000 TYS. ZŁ, PRZYRÓST WYDAJNOŚCI PRACY OGÓŁEM 39% DO KWOTY 3.040 TYS. ZŁ. NA 1-GO ZATRUDNIONEGO, PRZYRÓST ŚREDNIEJ PŁACY NA 1-40 PRACOWNIKA 12,2% tj. 4.400 ZŁ CO DAJE 29.991 ZŁ./MIES, OBNIŻENIE POZIOMU KOSZTÓW tj. PODSTAWOWEGO CZYNNIKA DECYDUJĄCEGO O RENTOWNOŚCI PRZEDSIĘBIORSTWA O 0,5% DO POZIOMU 7%, POPRAWA WSKAŹNIKA RENTOWNOŚCI O 4,9 pkt, ZWIĘKSZENIE MATERIAŁOCHŁONNOŚCI O 0,4%, WZROST PRODUKTYWNOŚCI ŚRODKÓW TRWAŁYCH O 26%, WZROST ŚRODKÓW WŁASNYCH W OBRÓBIE DO POZIOMU 412.400 TYS. ZŁ, CO STANOWI 52,7% WZROST O 7,4%, W ROKU 1986 PRZEZNACZYLIŚMY 80 MLN. OGÓLNY WYNIK PRZEDSIĘBIORSTWA W POSTACI ZYSKU DO PODZIAŁU WYNIÓŚŁ 924 MLN ZŁ, I JEST WYŻSZY OD WYPRACOWANEGO W 1986 O 301 MLN. ZŁ, tj. O 73,2%.

PLANOWANE NA ROK 1987 ZADANIA PRODUKCYJNE OGÓŁEM ZOSTAŁY ZREALIZOWANE W 108%, A PONADPLANOWA PRODUKCJA W UJĘCIU FINANSOWYM WYNIÓŚŁA 337 MLN. ZŁ Z CIEGÓ 277 MLN ZŁ. TO PRODUKCJA BUDOWLANO-MONTAŻOWA, PLANOWANE ZADANIA W PRODUKCJI POMOCNICZEJ I USŁUGACH WYKONANO W 105%.

Z ROKU NA ROK ZWIĘKSZA SIĘ UDZIAŁ BUDOWNICTWA MIESZKANIOWEGO W NASZYM PORTWELU ZŁECEŃ I W ROKU BIEŻĄCYM WYNIOSŁ 612 MIESTKAŃ CO STANOWI 17% PLANU WODIEWÓDZKIEGO,

PRZECHODZĄC DO PROBLEMATYKI ZATRUDNIENIA, NALEŻY STWIERDZIĆ, ŻE RELACJE MIĘDZY PRZYRÓSTEM ZATRUDNIENIA, A WZROSTEM PRODUKCJI SĄ, PRAWIDŁOWE, GDYŻ DYNAMIKA WZROSTU PRODUKCJI WYRAŹNIE WYPRZĘDZA PRZYRÓST ZATRUDNIENIA, TA TENDENCJA WYSTĘPUJE WE WSZYSTKICH RODZAJACH DZIAŁALNOŚCI PRZEDSIĘBIORSTWA, JEŚLI CHODZI O STRUKTURĘ ZATRUDNIENIA, TO PODOBNIĘ JAK W ROKU 1986

ULEGŁA ONA DALSZYM POZYTYWNYM ZMIANOM, BOWIEM ZMNIĘDZA SIĘ UDZIAŁ PRACOWNIKÓW UMYŚLOWYCH W STOSUNKU DO PRACOWNIKÓW GRUPY WYTWÓRCZEJ, ZATRUDNIENIE OGÓŁEM WYNIOSIŁO 1486 PRACOWNIKÓW W KRAJU 179 POZA GRANICAMI - RAZEM 1635 OSÓB,

W UBIEGŁYM ROKU Z DNIEM 1 LIPCA WPROWADZYLIŚMY ZMIANY W ZAKŁADOWYM SYSTEMIE WYNAGRAĐEANIA, STWORZYŁO TO MOŻLIWOŚĆ KORZYSTNEGO ZASTEREĐOWANIA PRACOWNIKÓW, PRZY SPODZIEWANYM

WIĘKSZYM PRZYRÓŚCIE PRODUKCJI NIŻ ZAKŁADANO W PLANIE, A ZATEM O WIĘKSZYM FUNDUSZU PŁAC DO DYSPOZYCJI ZAKŁOŚI. PRZEŚNITNE PŁACE MIESIĘCZNE W POSZCZEGÓLNYCH GRUPACH ZATRUDNIENIA BYŁY NASTĘPUJĄCE:

W PRODUKCJI PODSTAWOWEJ	- 31817 ZŁ.	WZROST	O 23,3%
W PRODUKCJI POMOCNICZEJ	- 27558 ZŁ.	WZROST	O 16,3%
W USŁUGACH PRODUKCYJNYCH	- 28585 ZŁ.	WZROST	O 15,6%
POZOSTALI FIZYCNI	- 18538 ZŁ.	WZROST	O 3,5%
PRACOWNICY UMYŚLOWI	- 32416 ZŁ.	WZROST	O 11,5%
ŚREDNIA PŁACA OGÓŁEM	- 29980 ZŁ.	WZROST	O 17,2%

ROK 1987

WPROWADZONO KOLEJNĄ ZMIANĘ SYSTEMU PŁAC W POSTACI NOWEJ TABELI ZASZEREgowANIA, W ROKU BIEŻĄCYM PRZESTAJE OBOWIĄZYWAĆ „GILOTYNA PODATKOWA” DLA TYCH KTÓRZY PRZEKROczą 12% PRÓG WZROSTU WYNAgRODZEŃ, WPROWADZONE SĄ NOWE ZASADY OPODATKOWANIA WZROSTU WYNAgRODZEŃ ORAZ USTALANIA KWOT WOLNYCH OD PODATKU, PUNKTEM WYjŚCIA DO OKREŚLENIA SUMY WOLNEJ OD PODATKU BĘDZIE KWOTA STANOWIĄCA 60% PRZECIĘTNEGO WYNAgRODZENIA W DANYM PRZEDSIĘBIORSTWIE W R. 1987, POWIĘKSZONA O REKOMPENSATĘ, /6 TYS ZŁ/, ORAZ Z TYTUŁU WYGOSPODAROWANEJ REZERWY FUNDUSZU PŁAC, DAŁEJ KWOTA WOLNA OD PODATKU MOŻE BYĆ ZWIĘKSZONA O FUNDUSZE UZYSKANE PRZEZ ZMNIEJSZENIE ZATRUDNIENIA I TO JEST NOWOŚĆ,

W ROKU 1987 PRZYROST PRODUKCJI WYPRZEDZIŁ ZNACZNIE PRZYROST ŚRODKÓW TRWAŁYCH O 34 PUNKTÓW I TO JEST KOLEJNY POZYTYWNY OBJAW, NIEPOKOI NAS JEDNAK TRWAJĄCY NADAL NISKI I ODBIEGĄJĄCY ZNACZNIE OD PORZĄDANEGO, UDZIAŁ MASZYN I URZĄDZEŃ TECHNICZNYCH W OGÓLNYM STANIE POSIADANYCH ŚRODKÓW TRWAŁYCH, PRZECIĘTNY STAN ZAPASÓW MATERIAŁOWYCH WYNOSIŁ 548 MLN. ZŁ, I BYŁ WYŻSZY O 16,1% TEMU ZJAWISKO TOWARZYSZYŁO ZWIĘKSZONE ZUŻYCIE MATERIAŁÓW, ICH UDZIAŁ W PRODUKCJI GLOBALNEJ ZWIĘKSZYŁ SIĘ O 0,4% DO 38,2%,

W RAMACH AKCJI SOCJALNEJ SKORZYSTAŁO 806 PRACOWNIKÓW W TYM:

- 575 Z WCZASÓW STACJONARNYCH
- 235 Z WCZASÓW TURYSTYCZNYCH
- 519 DZIECI I MŁODZIEŻY SKORZYSTAŁO Z KOLONII I ZIMOWISK,

POTRZEBY W TYM ZAKRESIE ZOSTAŁY W PEŁNI ZASPOKOJONE Z IMPREZĄ, CHOINKOWĄ, WŁĄCZNIE, W RAMACH BEZDEWIZOWEJ WYMIANY WYJECHAŁO DO WRŁ 50 DZIECI W WIEKU OD 9-14 LAT, ZAWARTO 38 UMÓW ZE STODÓWKAMI PRACOWNICZYMI W TYM NA TERENIE LUBLINA Z SZESZCJONĄ I W TERENIE Z 32-DWOMĄ, ŚREDNIO ZE STOKÓWKOWYCH OBIADÓW KORZYSTAŁO 500 OSÓB, Z ZAKWATEROWAŃ KORZYSTAŁO 1.100 UCZNIÓW I PRACOWNIKÓW, W TYM NA KWATERACH PRYWATNYCH 212, HOTELACH 563 ORAZ INTERNACIE 325, TAK WIĘC POTRZEBY W ZAKRESIE ZAKWATEROWAŃ I ŻYWIENIA SĄ RÓWNIEŻ W PEŁNI ZASPOKOJONE,

POMOC W OTRZYMANIU MIESZKANIA POZA NASZĄ SPÓŁDZIELNIĘ UZYSKAŁO 5-CIU PRACOWNIKÓW, POMOCY FINANSOWEJ NA CELE MIESZKANIOWE UDZIELONO DLA 120 PRACOWNIKÓW I JEDEN PRACOWNIK SKORZYSTAŁ Z FUNDUSZI DLA MŁODYCH MAŁŻEŃSTW, ZASPOKOJONE ZOSTAŁY POTRZEBY LECZENIA SANATORyjNEGO ZARÓWNO DLA PRACOWNIKÓW JAK I EMERYTÓW,

W TYM ZAKRESIE DZIAŁANIA PRZEPROWADZONO RÓWNIEŻ POWSZECHNĄ AKCJĘ ZAOPATRZENIA PRACOWNIKÓW W PRODUKTY ROLNICZE NA OKRES ZIMOWY.

Rok 1987

	PLAN	WYKONANIE	%
PRODUKCJA PODSTAWOWA	2,900 000	3 177 390	109,5
PRODUKCJA POMOCNICZA	769 000	804 583	104,9
USŁUGI	423 000	444 779	105,1
PRODUKCJA GLOBALNA	4,090 000	4 446 752	108,2
ZATRUDNIENIE W PROD, PODST.	672	631	93,9
ZATRUDNIENIE W PROD, POMOCN.	235	221	96,2
ZATRUDNIENIE W USŁUGACH	160	166	103,7
ZATRUDNIENIE OGÓŁEM	1 500	1 456	97,1
ŚREDNIA PŁACA OGÓŁEM Z PREMIA, Z ZYSKU	26 913	29 991	111,4
ZYSK BILANSOWY	764,450	923 932	121,3

WAŻNIEJSZE OBIEKTY PRZEKAZANE W 1987 ROKU

KOKSOWNIA HUTA KATOWICE
ZM „URSUS W LUBLINIE
CENTRUM ONKOLOGII WARSZAWA
BLOK TLENOWO-AZOTOWY W ZA PUŁAWY
ELEWATOR ZBOŻOWY KRASNYSTAW
ZBIORCZA SZKOŁA GMINNA OBARÓW
OCZYSZCZALNIA ŚCIEKÓW HAJDÓW
KOPALNIA K-1 BOGDANKA
CIEPŁOWNIA RADOŚĆ
FLT KRAŠNIK
SIECI CO DEBLIN
EC ŚWIDNIK
AN 28 ŚWIDNIK
ZM I N SIEDLCE
HANGAR BIAŁA PODLASKA
F-KA MASZYN FILIS HUTY STAŁOWA WOLA J.LUBELSKI

Miliarderzy też mają kłopoty

Rozmowa z dyrektorem PIP „Instal” w Lublinie mgr. inż. RYSZARDEM DŁUGOSZEM.

— W ubiegłym roku pańska firma obchodziła jubileusz 35-lecia istnienia. To prawda, że „Instal” od lat wykonuje zadania planowe. Ale prawdą też jest, że przy okazji jubileuszu czasem przynika się oko na drobne niedociągnięcia. Może więc teraz, bez odświeżających zobowiązań, panie pan, jak był 1986 rok dla waszego przedsiębiorstwa.

— Tak, to prawda, że z okazji obchodzonego w zeszłym roku jubileuszu mieliśmy okazję do świętowania. 35 lat to znaczący okres dla każdego przedsiębiorstwa. Osobliwie, jeśli ta przeszłość jest chłubna. Chociaż jednak powiedzieliśmy, że nie przeszkodziło nam to w normalnej pracy. Dodajmy — wydajnej pracy. A więc tradycyjnie przekroczyliśmy plan i to dość znacznie, bo o 11,7 procenta. Po raz pierwszy w historii plan wartościowy przekroczył u nas 3 miliardy zł. Chyba niewiele przedsiębiorstw może pochwalić się takim wynikiem, na który zapracowało niespełna 1500 ludzi. Może także przypomnieć, że średnia płaca za ub. rok, bez nagród z zysku, osiągnęła kwotę 24,415 zł. Między innymi dzięki temu mamy stabilną sytuację, a tym samym stabilną sytuację w ogóle.

— Czy plan asortymentowy również został wykonany?

— W ub. roku firma nasza uczestniczyła w budowach na terenie dziesięciu województw w kraju, z czego ponad 50 proc. na terenie województwa lubelskiego. Ambicją zarządy „Instalu” było, aby wykonanie zadań finansowych wiązało się z realizacją zadań rzeczowych. W 50 przypadkach inwestycje w całości zostały zakończone i oddane użytkownikowi. Także realizacja pozostałych budów przebiegała sprawnie, jednak ich zakończenie przesunięte zostało na ten rok z powodu braku dostaw potrzebnych elementów konstrukcyjnych

i materiałów. W tym miejscu może przypomnieć, że mimo braku odpowiedniego zapotrzebowania nasi pracownicy stale mieli wystarczający front robót. W kraju, jak wiadomo, brakuje przedsiębiorstw specjalizujących się w tego rodzaju robotach budowlano-montażowych, jakiego wykonuje PIP „Instal”. Dlatego nie zawsze z własnej woli przyjmujemy do wykonania znacznie więcej inwestycji, niż określają możliwości.

— Panie dyrektorze, o ile mi wiadomo, kłopoty zaopatrzeniowe trapią was od dłuższego czasu. W głównym mieście brakuje wam wyrobów hutniczych, jak rury, kształtowniki, blacha. Ostatnio coraz bardziej doskwiera wam brak maszyn budowlanych.

— Niestety, tak. Posiadany park maszynowy w większości powinien być wymieniony na nowy. Aby przedsiębiorstwo mogło prowadzić normalną działalność, już dziś potrzebna jest nam nowa frezarka uniwersalna, wiertarka promieniowa, strugarka poprzeczna, dwie mechaniczne pily ramiowe, przynajmniej dwie nożyce do blachy, a także krawędziarka, szlifierka, ściętarka, zgrzewarka, prasa hydrauliczna, co najmniej cztery gwintarki mechaniczne, dwie najwyklesze w świecie wiertarki stołowe. Pilnie potrzebujemy także przynajmniej pięciu poliatomatów do spawania w osłonie CO₂, dziesięć spawarek wirowych EW-200 i tyle samo EWPA-500. Celowo wymieniam wszystkie potrzebne maszyny i obrabiarki, żeby pokazać, jak poddawano się sprzęt jest nam potrzebny do normalnej, codziennej pracy. Myślę, że sądzania, jak na miliardera, nie są wygórowane.

Niewesoła sytuację mamy także w zakładowym transporcie. Na dobrą sprawę, aby ta część naszej działalności przebiegała normalnie, już w tej chwili po-

trzebne są nam trzy samochody ciężarowe, pięć dostawczych i dwa ciągniki. Niezbędny do wykonania przyjętych zadań produkcyjnych jest nam także samolotowy „Polan-ZK-102”, samolot samochodowy teleskopowy o udźwigu do 16 ton oraz podnośnik widłowy GPW-2500. Bardzo jest nam potrzebny komputer z oprogramowaniem. W uzupełnieniu może dodać, że wymienili tylko najbardziej potrzebne maszyny i urządzenia, bez których nie jesteśmy w stanie normalnie funkcjonować. I powtarzam: celowo wymieniam cały potrzebny asortyment. Może akurat jakiegoś przedsiębiorstwo będzie w stanie nas wesprzeć.

— Czy chce pan przez to powiedzieć, że niektóre firmy mają więcej maszyn niż im potrzeba?

— Nie. Chociaż przy obecnych niedoborach rynkowych wszystko jest możliwe. Czasem może się zdarzyć, że ktoś kupuje na zapas. Jednak żadnej okazji się nie przypieczętuje.

— Panie dyrektorze, czy przypadkiem obecne braki w „Instalu” nie są efektem dawniejszych zamówień?

— Ciekawość może tak. Gdybyśmy przeanalizowali wszystkie plany zakupów i przyjrzeliby się w jaki sposób były one realizowane — może okazałoby się, że gdzieś powstały zamówienia. Tego nie da się uniknąć. Ale jednocześnie chcę przypomnieć, że tylko w ub. roku zakupiliśmy pięć samochodów, ciągniki, podnośnik mechaniczny, dwie tokarki, 37 spawarek i kilka innych maszyn i urządzeń. Jest to poważny zastrzyk dla naszej firmy, ale brakuje nam jeszcze bardzo dużo. Na ostatnim posiedzeniu Rady Pracowniczej wyrażona została opinia, że zakładowy park maszynowy w 70 proc. został już zamortyzowany. Oczywiście wszystkie maszyny nadające się jeszcze do użytku są eksploatowane. Można tu rzeczą jasną zastanawiać się, czy ta opinia ma sens. Jest do końca optymalna, nie ma tu tematu na odwołanie i chyba długa rozmowa. A wracając do braku o nowe maszyny, gdyby ktoś koniecznie chciał doszukać się pewnych niedociągnięć w pracy naszych zaopatrzeniowców, to z pewnością by je znalazł. Oczywiście ja nie jestem zdania, że ludzie ci pracują dobrze. Niezbyt może nawet bardzo dobrze. Dowodem tego są sprowadzone w ub. roku maszyny, obrabiarki i sprzęt transportowy i cały szereg innych materiałów, potrzebnych do produkcji. Chociaż, jak wynika z naszej rozmowy, do zapokojenia pełnych potrzeb trochę nam brakuje.

— Smutna jest rzeczywistość, i chyba jak tak, dalej pójdzie. Iubelki „Instalu” będzie musiał w większym stopniu przetrwać na wytwórczo.

— Kłopoty ze zdobyciem wielu maszyn i urządzeń istotnie są spore. Mam jednak nadzieję, że mimo wszystko, odpowiednio czynnik wezmą pod uwagę nasze osiągnięcia zawodowe i odpowiednio nas wesprze. W końcu jesteśmy miliarderni. Mam tu na myśli wielkość naszego prze-

— Myślę, że do najważniejszych inwestycji prowadzonych w regionie zaliczyć należy oczyszczalnie ścieków w Hajdowie, gdzie pracuje wielu naszych dobrych fachowców. Jest to bardzo ważna inwestycja dla Lublina i Świdnika. Budowę kolektora, który połączy Świdnik z Hajdowem w ub. roku rozpoczęli pracownicy KPRInt w Lublinie. Podobno ta budowa bardzo dobrze im idzie. Uczestniczymy przy budowie Teatru Dramatycznego w naszym mieście, kopalni w Bogdanie i Stefanowie, rozbudowie EC w Lublinie i Świdniku i wielu innych może mniejszych inwestycji, ale z pewnością ważnych dla danego miasta czy regionu.

Bardzo ważną inwestycją w skali kraju jest budowa kokowni „Katowice”, gdzie także pracują ludzie z „Instalu”. Sądzę jednak, że ta budowa wymaga oddzielnego omówienia. Jest to rzeczywiście potężna inwestycja.

— Budujecie też za granicą. — Tak. Realizujemy pewne zadania w Związku Radzieckim, na Węgrzech, w Czechosłowacji i w NRD. Łącznie za granicę pracuje 200 ludzi.

— Czy realizacja zadań eksportowych jest trudniejsza niż w kraju?

— Zarówno z zadań krajowych, które stanowią gros naszej działalności jak też zagranicznych, wywiązujemy się zgodnie z planem. Niemniej chce powiedzieć, że inwestycje zagraniczne, mimo licznych obietnic i podejmowanych zobowiązań, nie mają żadnych priorytetów. O wszystkim musimy walczyć nasze służby zaopatrzeniowe.

— De niedawna zajmowaliście drugie miejsce w kraju na „Instal” Rzeszów.

— I nadal utrzymujemy się na wysokiej drugiej pozycji. Uwaga, że jest to powód do zadowolenia.

Norm: adi

Łatwiej o zysk niż o maszyny

OCENA DZIAŁALNOŚCI PRZEDSIĘBIORSTWA I DZIAŁALNOŚCI RADY PRACOWNICZEJ W 1986 ROKU ORAZ PROPOZYCJE PODZIAŁU ZYSKU I ZMIAN ZAKŁADOWEGO SYSTEMU WYNAGRADZANIA BYŁY W KWIEŃNIU PRZEMISŁOWYCH OBRAD KOLEJNEGO POSIEDZENIA ZEBRANIA DELEGATÓW PRZEDSIĘBIORSTWA INSTALACJI PRZEMISŁOWYCH „INSTAL” W LUBLINIE.

Informację o pracy zakładu w minionym roku przedstawił dyrektor naczelny inż. Ryszard Długosz.

Rok ubiegły minął w przedsiębiorstwie pod znakiem obchodów jubileuszu 35-lecia. Fakt ten uczczono bardzo pracowicie. Zaplanowany 21-procentowy wzrost produkcji w stosunku do 1985 roku, przekroczono prawie o 40 proc. Znaczenie wzrostu wydajności pracy, o ponad 20 proc. zwiększyły się zarobki, o 1 proc. zmniejszono zużycie materiałów. To wszystko przyczyniło się do wzrostu w znaczącym stopniu, który wyniósł ponad 200 mln zł.

Wypracowany zysk jest duży, ale i potrzeby przedsiębiorstwa nie maleją. Posiadany park maszynowy

zależy terminowa realizacja zadań produkcyjnych, jakości ich wykonania, możliwość przyjmowania do wykonania nowych inwestycji. Aktualnie w kraju liczą roboty kwalifikujących się do wykonania przez firmy specjalizujące się w robotach budowlano-montażowych typu „Instal” znacznie przekracza ich możliwości wykonawcze. Istnieje opinia, że potrzebne są przynajmniej jeszcze dwa średniej wielkości tego typu przedsiębiorstwa, aby roboty budowlano - montażowe realizowane były w terminie. Tymczasem nawet istniejące firmy borykają się z trudnościami.

Kwietniowe zebranie wykorzystano na omówienie stanu bezpieczeństwa pracy, spraw organizacyjnych, wykorzystania czasu pracy i spraw organizacyjnych.

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

Józef Bodrys
Mieczysław Garbał
Mieczysław Goldman
Wacław Klimek
Ludwik Kaczorowski
Lidia Chumara
Kazimierz Tymicki
Bogumila Zasada

BRAZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

Wiesław Bochenczyk
Jan Cieślak
Janusz Czerwinski
Stefan Ignacink
Kazimierz Kozak
Jadysz Maciag
Siostr Dwakiewicz

Józef Machul
Stanisław Okon
Henryk Saduch
Henryk Szalas
Wiktor Joborek
Ryszard Filewicz
Rejak Marusz

SREBRNA ODZNAKA ZASŁUŻONY DLA BUDOWN. I PRZEM. MAT. BUD.

Groski Stanisław
Kaczorowski Jerzy
Maj Janusz
Dymniak Adolf
Wobański Mieczysław
Zoledź Wiktor
Budzyński Czesław
Chmielewski Jan

Kenzell Jerzy
Wolska Irena
Zareba Wiesława
Gmusz Kazimierz
Szymoniuk Antoni
Dąbski Janusz
Dótepski Kajetan

BRAZOWA ODZNAKA ZASŁUŻONY DLA BUD. I PRZEM. MAT. BUD.

Bociąg Andrzej
Melaniuk Bogdan
Siemierska Jolanta
Kramek Henryk
Niezbecki Ryszard
Wojtowicz Jerzy
Skubiszewski Edward
Malinowski Jerzy

MEDAL 40 - LECIA PRL

Czubański Jan
Ciupak Wiesław

ZŁOTA ODZNAKA ZASŁUŻONY DLA BUD, I PRZEM, MAT, BUD,

Borkowski Czesław
Ceglwa Stanisław
Zalewski Kazimierz
Opot Jan
Wdowik Eugeniusz
Rutkowski Stanisław
Krzowski Czesław
Matej Stanisław
Lasocki Włodzisław
Chrzastowski Eugeniusz

SREBRNA ODZNAKA ZASŁUŻONY DLA BUDOWNICTWA

Lucjan Grzedla
Jerzy Kowalski
Józef Machul
Witold Mazurek
Kajetan Sotepski
Stanisław Staszynski
Andrzej Szewczak
Halina Twardowska

BRAZOWA ODZNAKA ZASŁUŻONY DLA BUDOWNICTWA

Jadysz Bozewski
Zbigniew Chojnacki
Marian Gardziel
Zdzisław Woliszczak
Jan Wojeik

MEDAL 40-LECIA PRL

Henryk Bak
Jan Czubacki
Wiesław Ciupak
Czesław Ciechanowski
Jadysz Dobrowolski
Mieczysław Goldman
Ludwik Goluch
Lucjan Grzeda
Józef Michałek

Henryk Poduch
Stanisław Skymula
Kazimierz Sobala
Mieczysław Smylek
Lidia Sumawa
Jerzy Węglinski
Regina Lychowicz
Bogumiła Zasada
Czesław Zabiegły

ODZNAKA ZŁOTA ZASŁUŻONY DLA BUDOWNICTWA

Jadysz Bombolewski
Stanisław Ciesielka
Eugeniusz Chrzastowski
Jadysz Dobrowolski
Antoni Janowski
Kazimierz Kowceki
Czesław Krzowski

Stanisław Matej
Janusz Matyjaszczyk
Stanisław Dudkowski
Bronisław Szarubko
Witold Smyl
Eugeniusz Wdowik

Lata 1987-1990

ZASŁUŻONY PRACOWNIK LPIP

Długosz Ryszard
Wisliński Roman
Drozdowski Zdzisław
Maciąg Jacek
Dorębski Waldemar
Mowicka Bożena
Skabat Anna
Szymanski Wiktor
Makarewicz Andrzej
Wolszczak Zdzisław

Szaliłow Henryk
Lis Stanisław
Wójcik Grzegorz
Staszewska Urszula
Lewacki Wiktor
Szalas Henryk
Pochylski Kazimierz
Kociuk Zenon
Gębala Zdzisław

ZASŁUŻONY DLA PIP „INSTAL”

Stanisław Błaziak
Jan Buza
Hieronim Bobys
Jadwiga Byczkiewicz
Hipolit Czajka
Czesław Ciechanowski
Janusz Czerwiński
Władysław Gawron
Jerzy Genczel
Maria Klotodym
Jadwiga Jucha
Jan Jedliński
Zygmunt Konopski
Czesław Krzowski

Kazimierz Komsta
Jerzy Kowalski
Bogusław Koup
Franciszek Lepiarz
Kazimierz Łaszkiwicz
Witold Masurek
Józef Malek
Ryszard Matyjasik
Janusz Maj
Mirosław Mulawczyk
Zdzisław Mazur
Kazimierz Miedziela
Ryszard Opolski
Jan Opat

ODZNAKA ZASŁUŻONY DLA ORGANIZACJI „INSTAL”

Zdzisław Antkowiak
Jan Adamek
Henryk Bajak
Syzard Długosz
Wiesław Drodz
Wojciech Galirski
Józef Grzechulski
Henryk Jedrejek
Józef Jawowski
Marian Kalirski
Władysław Kosidło
Edward Kowalski
Józef Koziel
Stanisław Litwinski

Józef Malek
Mieczysław Maciejczyk
Jan Miareczko
Adolf Prymiak
Stanisław Pisiewicz
Sławomir Paniak
Ambroży Przebivowski
Miroslaw Rejmak
Janusz Rybicki
Wiktor Szymański
Stanisław Stefanczyk
Kazimierz Woliński
Zbigniew Zgierski

ZASŁUŻONY DLA ORGANIZACJI „INSTAL”

Pajdowski Zdzisław
Wierzbowski Janusz
Skowron Janusz
Mazur Zdzisław
Maleszyk Elżbieta
Szaniawski Jerzy
Kaczorowski Ludwik
Staszczak Grzegorz

Saszkowski Grzegorz
Kowalski Jerzy
Bawrzcz Władysław
Okon Stanisław
Konopski Zygmunt
Toberek Wiktor
Kaczorowski Jerzy

ZASŁUŻONY DLA M-ST. WARSZAWY

Diskała Wiesław
Bawczak Edmund
Wydra Ryszard
Ochal Józef

ZASŁUŻONY DLA WOJ. RADOMSKIEGO

Brzycki Marian
Drozd Józef

ZASŁUŻONY DLA PIP „INSTAL”

Alewyk Rodak
Zbigniew Drepecki
Mieczysław Rybczyński
Jadysz Chyły
Janusz Skowron
Mieczysław Urbanski
Kazimierz Wrona
Marian Izierski
Jan Zurowski
Mirosław Zawisza

ZASŁUŻONY DLA KIELECCZYZNY

Stanisław Kowalczyk

ZASŁUŻONY DLA WOJ. CHEŁMSKIEGO

Andrzej Klandel
Stanisław Lis

ZASŁUŻONY DLA WOJ. BIAŁSKOPODLASKIEGO

Ryszard Długosz
Edward Skubiszewski
Jerzy Zajac

ZASŁUŻONY DLA WOJ. KATOWICKIEGO

Edward Bryczek
Zbigniew Hajdukiewicz
Wiesław Pilipczuk

ZASŁUŻONY DLA FABRYKI ŁOŻYSK TOCZNYCH W KRAŚNIKU

Jan Chmielewski
Dyzard Długosz
Eugeniusz Goldman
Stanisław Kowalczyk
Henryk Kodak
Władysław Stajporowski
Stanisław Szymula
Jadusz Chyły

ZASŁUŻONY DLA HUTY KATOWICE

Stefan Dobrowolski
Jadusz Grzechulski
Dyzard Guzowski
Mieczysław Markiewicz
Jerzy Opaliński
Wiesław Filipczuk
Andrzej Dyzarz
Jan Jurek
Stanisław Jurek

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

Gmur Kazimierz
Kowalski Edward

ZASŁUŻONY DLA WOJ. SIEDLECKIEGO

Ryszard Długosz

ZASŁUŻONY DLA WOJ. BIALSKO-PODLASKIEGO

Wysokiński Wiesław

ROK 1988

MINIONY ROK BYŁ KOLEJNYM ETAPEM POMYŚLNEGO ROZWOJU PRZEDSIĘBIORSTWA - WYSOKIE KWALIFIKACJE I DOBRA PRACA ZAŁOGI, OCENA PODSTAWOWYCH WSKAŹNIKÓW OBRAZUJĄCYCH POZIOM NASZEJ DZIAŁALNOŚCI W ROKU 1988;

	ROK 1988	1987	DYNAM. W %
PRZERÓB OGÓŁEM	7.421 MLN.	4.426	168
W TYSM: PROD. PODSTAWOWA	5.429 -"-	3.177	171
PROD. POMOCN.	1.340 -"-	804	167
USŁUGI PRODUKCYJNE	652 -"-	445	146
PRODUKCJA EKSPORTOWA	654 -"-	337	194
ZATRUDNIENIE:			
- GRUPA WYTWÓRCZA	1029	1023	100,6
- OGÓŁEM	1464	1456	100,5
- EKSPORT	255	179	142
WYDAJNOŚĆ:			
- PROD. PODSTAWOWA	8.742 TYS. ZŁ.		174
- PROD. POMOCNICZA	5.752 -"-		161
- PROD. USŁUG	3.832 -"-		143
ŁĄCZNIE W GRUPIE WYTW.	7.247 -"-		167
FUNDUSZ PŁAC:			
- W GRUPIE WYTW.	778 MLN.		208
- OGÓŁEM	1.060 -"-		202
- UDZIAŁ F. PŁAC W PROD.	14,3%	- WZRÓSK	0 2,5 pkt.
ŚREDNIA PŁACA MIESIĘCZNA			
- PROD. PODSTAWOWA	63 TYS.		200
- PROD. POMOCNICZA	59 -"-		202
- USŁUGI	52 -"-		183
- PRAC. UMYSŁOWYCH	69 TYS.		216
POZIOM KOSZTÓW	77,0% / T. "	71,0%	/CENY MATER. + PŁACE/
OGÓŁEM ŚREDNIA PŁACA Z NAGR. Z ZYSKU	60.322 ZŁ. / T.	87 - 29.990 ZŁ.	
WYSPRACOWANY ZYSK BILANSOWY	1.803 MLN.	DYNAMIKA:	195

W OKRESIE SPRAWOZDAWCZYM FUNDUSZ WŁASNY W OBROTCIE ZWIĘKSYŁ SIĘ Z 412 NA 536 MLN. I STANOWI 56,5% OGÓŁU FUNDUSZU W OBROTCIE ZWIĘKSYŁ SIĘ Z 412 NA 536 MLN. I STANOWI 56,5% OGÓŁU FUNDUSZU W OBROTCIE /WINIEN STANOWIĆ W R.B. 60%.

SPRAWY SPOŁECZNE:

1817 PRACOWNIKÓW I CZŁONKÓW ICH RODZIN SKORZYSTAŁO Z WZIASÓW STACJONARNYCH I TURYSTYCZNYCH, ORAZ 1140 DZIECI I MŁODZIEŻY W FORMIE KOLONII I ZIMOWISK, 2200 OSÓB REGENEROWAŁO SWĘ SIŁY W ORGANIZOWANYM WYPOCZYNKU SOBOTNIO-NIEDZIELNYM. PEŁNE ZASPOKOJENIE POTRZEB W ZAKRESIE KWATER I MOTELI ORAZ WYUŻYWIENIA ZBIOROWEGO I SANATORIÓW. WŁASNY OŚRODEK NAD J. BIELYM JEST MODERNIZOWANY I SPEŁNIA WAŻNĄ ROLĘ W AKCJI WZIASOWEJ. Z INICJATYWY I POMOCY PRZEDSIĘBIORSTWA MIESZKANIA OTRZYMAŁO 22 PRACOWNIKÓW.

WAŻNIEJSZE OBIEKTY PRZEKAZANE W 1988 R.

TEATR DRAMATYCZNY LUBLIN
NOWA ODLEWNIA LUBLIN
KOPALNIE LUB-CHEŁMSKIEGO GWARECTWA WĘGLOWEGO
SZPITAL POZAKLINICZNY LUBLIN
ROZBUDOWA F&T KRAŚNIK
OCZYSZCZALNIA MAJDÓW KRAŚNIK PUŁAWY
HUTA im. M. NOWOTKI
WSK ŚWIDNIK - ROZBUDOWA ZAKŁADU
CUKROWNIA LUBLIN
ZA PUŁAWY
UJĘCIE WODY PUŁAWY DĘBLIN
EC RADOM
ELEKTROWNIA KOZIENICE
CENTRUM ONKOLOGII W WARSZAWIE
KOKSOWNIA HUTY KATOWICE
SIĘCI C.O. W SIĘDLACH DĘBLINIE I WARSZAWIE
KOTŁOWNIA W PARCZEWIE
FSO W ŁOCHOWIE
Z-D BETONÓW DŁUGI KĄT
ELEWATOR ZBOŻOWY KRASNYSTAW
BUDYNKI MIESZKALNE W DĘBLINIE, LUBLINIE I WIELE INNYCH

Jak zostać spawaczem

ROZMOWA Z MGR. INŻ. WIKTOREM LEWACKIM — GŁÓWNYM SPAWALNIKIEM PIP „INSTAL” W LUBLINIE

Red.: Od paru lat obserwujemy reanację zainteresowania zawodem spawacza. Czym podyktowany jest ten wzrost zainteresowania?

W. LEWACKI: — W przedsiębiorstwach budowlano-montażowych typu „Instal” czy „Mostostal” spawanie jest podstawową metodą łączenia elementów metalowych — rur i konstrukcji stalowych, stąd fachowców posiadających ten zawód w liczbie tysięcy preferujemy. Inaczej sprawa byłaby nie taka, ponieważ na ich pracy polega nie tylko nasza działalność produkcyjna. Spawalnictwo, jak wiadomo, rozwija się na całym świecie. Nasz kraj od lat wykazuje duże zainteresowanie budowlaną eksportem. Wśród nich obok zawodów typowo budowlanych jak murarstwa, betoniarstwa, szpalerstwa czy ciełnictwa istnieje także spawalnictwo. Powierzają nam prace na kontraktach z zagranicą, są one w tym zakresie bardzo silnie konkurencyjne. Wiele z nich wymaga wykwalifikowanych spawaczy. Powierzają nam także prace w zakresie budowy obiektów budowlanych jak np. instalacje wodociągowe, gazowe, elektryczne, itp. Wiele z nich wymaga wykwalifikowanych spawaczy. Powierzają nam także prace w zakresie budowy obiektów budowlanych jak np. instalacje wodociągowe, gazowe, elektryczne, itp. Wiele z nich wymaga wykwalifikowanych spawaczy.

— Jak trafić do tego zawodu?

— Zasadniczo szkoły budowlane kształtujące w zawodzie spawacza spawaczy każdego poziomu stwarzają możliwości zdobycia uprawnień na spawanie gazowe, lutowania i w osłonie szwów. Ponadto istnieje możliwość zdobycia także uprawnień na spawanie elektryczne. Osoby posiadające takie uprawnienia mogą zarządzać pracami na zakładach produkcji pomocniczej. Druga droga to odbycie kursów i zdobycie uprawnień na spawanie w zakładach produkcyjnych. W tym celu należy zgłosić się do PIP „Instal” w Lublinie, gdzie istnieje technikum dzielnego, w którym jako jednym z kierunków mamy kierunek spawalnictwa.

— Czego też nieprzebiegnię, że w Zakładzie Inżynierskim przy PIP „Instal” w Lublinie istnieje technikum dzielnego, w którym jako jednym z kierunków mamy kierunek spawalnictwa.

— Zasadniczo szkoły budowlane kształtujące w zawodzie spawacza spawaczy każdego poziomu stwarzają możliwości zdobycia uprawnień na spawanie gazowe, lutowania i w osłonie szwów. Ponadto istnieje możliwość zdobycia także uprawnień na spawanie elektryczne. Osoby posiadające takie uprawnienia mogą zarządzać pracami na zakładach produkcji pomocniczej. Druga droga to odbycie kursów i zdobycie uprawnień na spawanie w zakładach produkcyjnych. W tym celu należy zgłosić się do PIP „Instal” w Lublinie, gdzie istnieje technikum dzielnego, w którym jako jednym z kierunków mamy kierunek spawalnictwa.

— Aby można było ubiegać się o przyjęcie na kurs i zdobycie uprawnień specjalistycznych, należy wcześniej uzyskać uprawnienia podstawowe i przetrwać w zakładzie spawacza przez rok. Uprawnienia podstawowe można zdobyć w szkołach zawodowych i na kursach organizowanych przez na-

uczelnienie Re 2.1, które ucząca na spawanie rur ciśnieniowych ze stali niskostopowych wymagających podgrzewania przed spawaniem i wytrzymałości do spawania.

Kolejne uprawnienia — Re 1.1 można uzyskać po spełnieniu podobnych warunków jak na, oraz Re 1.1 z różnicą, że robić egzaminacyjne wykonywane są na blachach i podlega tym samym badaniom rentgenowym i makroskopowym jak w orzeczeniu Re 1.1. Re 1.1 uprawnia do spawania blach i kształtowników m.in. konstrukcji dźwiżów i szwów, a także zbiorników ciśnieniowych, konstrukcji nośnych szkieletów konstrukcji hal fabrycznych i sportowych i rozładunków wzniosów dachowych ponad 14 m, kolumnów o wysokości ponad 25 m, konstrukcji nośnych wieżowców itp.

Organizujemy także dwa rodzaje kursów na uprawnienia Re 2.1. Pierwszy uprawnia do spawania elektrodo otuloną i w osłonie argonu (TIG — Tungsten Inert Gas). Jest to spawanie elektrodo wlotowa nieoświeblona w osłonie argonu, który jest gazem obojętnym. Uprawnienie to pozwala na spawanie rurociągów ze stali austenitycznych, stopów aluminium i tytanu. Posiadanie tego uprawnia można uzyskać również przed dotarciem do zakładu lub niemieckim i uzyskanie uprawnień TÜV (Technische Überwachungs-Verein) do pracy w Europie Zachodniej. W Lubelskim „Instalu” 22 spawaczy tego uprawnia posiada mimo że technologia TIG u nas wzięta jest dość rzadko. Spawanie w osłonie argonu ma zastosowanie w przemyśle maszynowym i w przemyśle lotniczym. W tym celu należy zgłosić się do PIP „Instal” w Lublinie, gdzie istnieje technikum dzielnego, w którym jako jednym z kierunków mamy kierunek spawalnictwa.

— Aby można było ubiegać się o przyjęcie na kurs i zdobycie uprawnień specjalistycznych, należy wcześniej uzyskać uprawnienia podstawowe i przetrwać w zakładzie spawacza przez rok. Uprawnienia podstawowe można zdobyć w szkołach zawodowych i na kursach organizowanych przez na-

uczelnienie Re 2.1, które ucząca na spawanie rur ciśnieniowych ze stali niskostopowych wymagających podgrzewania przed spawaniem i wytrzymałości do spawania.

Kolejne uprawnienia — Re 1.1 można uzyskać po spełnieniu podobnych warunków jak na, oraz Re 1.1 z różnicą, że robić egzaminacyjne wykonywane są na blachach i podlega tym samym badaniom rentgenowym i makroskopowym jak w orzeczeniu Re 1.1. Re 1.1 uprawnia do spawania blach i kształtowników m.in. konstrukcji dźwiżów i szwów, a także zbiorników ciśnieniowych, konstrukcji nośnych szkieletów konstrukcji hal fabrycznych i sportowych i rozładunków wzniosów dachowych ponad 14 m, kolumnów o wysokości ponad 25 m, konstrukcji nośnych wieżowców itp.

— Teraz więcej ostoję się mówić o spawaniu laserowym.

— Ten rodzaj łączenia metali jest już stosowany w przemyśle rakietowym ZSRR, a w USA i Japonii także w przemyśle samolotowym. Amerykanie ten rodzaj spawania zastosowali przy produkcji sprzętu kosmonautyki. Technologia ta stwarza większe możliwości automatyzacji procesu produkcji, a tym samym zmniejszenie erozji i powstanie pomniejszych spawalnictw.

— Spawanie znalazło obecnie coraz szersze zastosowanie w budownictwie. Dlatego odpowiedzialni za spawanie muszą posiadać także kierownicze budów.

— Oczywiście nadzór nad robotami spawalnictwymi wymaga posiadania odpowiedniej wiedzy. Średnio czy wyższe szkoły kształcą kadry dla budownictwa, nie zawsze mała w swoich programach spawalnictwo, wad polega na obowiązkowym przetrwaniu roku w budownictwie, kierownik budowy musi posiadać świadectwo ukończenia kursu nadzoru nad robotami spawalnictwymi. Absolwent takiego kursu musi legitymować się znajomością symboli fal, materiałów spawalniczych, wad polega na obowiązkowym przetrwaniu roku w budownictwie, kierownik budowy musi posiadać świadectwo ukończenia kursu nadzoru nad robotami spawalnictwymi. Absolwent takiego kursu musi legitymować się znajomością symboli fal, materiałów spawalniczych, wad polega na obowiązkowym przetrwaniu roku w budownictwie, kierownik budowy musi posiadać świadectwo ukończenia kursu nadzoru nad robotami spawalnictwymi.

— W PIP „Instal” istnieje dodatkie finansowe dla spawaczy, mobilizujące do podnoszenia kwalifikacji, a także stymulujące na określonym poziomie jest zdobyte wiedzy.

— Istotnie, takie dodatki lenienia w naszym przedsiębiorstwie i są one określone reglamentacyjnie. Za uzyskanie Re 1.1 i Re 1.1 spawacz otrzymuje dodatk w wysokości 700 zł, a za wykonywanie robót w tej grupie dodatk w wysokości 2000 zł. W przypadku spawania blach dodatk ten wynosi 4000 zł. Za uprawnienia Re 2.1 dodatk wynosi 900 zł, a za Re 2.2 — 1000 zł. Pozostałe dodatki są stałe.

— Kto jest odpowiedzialny za kursy spawalnictwa i kto je prowadzi?

— Organizacją kursów zajmuje się wydział specjalista ds. spawalnictwa Andrzej Boguś. Wiedzę teoretyczną, poza pracownikami działu głównego spawalnictwa, którym kieruje, przekazuje także Stanisław Dubrowski i Michał Tokarski. Natomiast praktykę nad kursantami zdobywają pod ich nadzorem instruktorzy, którzy swego rodzaju fachową dostoją na budowach eksportowych między innymi w RFN, NRD, Austrii, Niemcili. Należą do nich — Stanisław Celarzak, Hieronim Jabłoński, Czesław Siwakowski i inni.

— W 1984 r. ówczesny minister budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, Stanisław Kukuryka, zlikwidował Spawalnictwo Ośrodek Budownictwa Instalacji przy Mostostal, w Warszawie, Poznaniu i Krakowie. Ośrodek ten nadzorował roboty spawalnictwa, nadawał uprawnienia i szkolił do wykonywania robót odpowiedzialnych Konstruktorów hal, kolumn, magazynów, ciepłowni i tak dalej. Wprowadzenie spawalnictwa do zakresu działalności przedsiębiorstwa i specjalistyczne równoległe z dotychczasowym. Kto teraz zastępuje te organizacje?

— Dochodzi, że SOB prowadzi także działalność wydawniczą, promuje wyczerpujące technologia spawania, ośrodek materiałów spawalniczych i urządzenia do pracy na cięciach budowlanych. Jak do tej pory, mimo licznych starań i ciśnień roszczeń, instrukcja ta nie została reaktywowana.

— Dążą do rozwoju.

— Rozm. A. Lywakowski

Nowe stawki w PIP „Instal”

Wzrost minimalnej płacy do 9 tys. zł zmobilizował przedsiębiorstwa państwowe do wprowadzenia nowych tabel miesięcznych stawek wynagradzania pracowniczego. Operację tę przeprowadzono już między innymi w Przedsiębiorstwie Instalacji Przemysłowych „Instal” w Lublinie. Jak dowiadujemy się w zakładowej organizacji związkowej, przedsięwzięcie to przeprowadzono dość szybko i sprawnie. Obowiązywała zasada, aby nikt nie stracił. Tak też się stało. Przy okazji podniesiono płace części wyróżniającej się pracowników. Natomiast wszystkim (oprócz niektórych) zwiększył się dodatk stałowy oraz dodatk za pracę w godzinach nadliczbowych.

ROZTERKI MENEDŻERÓW

Na temat drugiego etapu reformy gospodarczej mówi się u nas do znudzenia. Wystarczy wziąć do ręki gazetę, włączyć radio czy telewizor, a już dowiedzieć się można, że reforma działa i że jej skutki wkrótce przyniosą oczekiwane efekty. Tymczasem, prócz zmian cen wyrobów konsumpcyjnych, którymi interesujemy się najbardziej, póki co innych korzyści nie dostrzegamy. A jak działanie reformy widzą menedżerowie firm budowlanych? Aby się tego dowiedzieć, odwiedziłyśmy kilkunastu dyrektorów przedsiębiorstw, którym zadaliśmy trzy pytania.

- 1 W jakim stopniu jest Pan autorem planu roczowego przedsiębiorstwa na 1988 rok?
- 2 Czy II etap reformy gospodarczej spowodował konieczność wprowadzenia nowych elementów do stylu zarządzania przedsiębiorstwem?
- 3 Jakie są najpoważniejsze bariery przeszkadzające w osiągnięciu efektów finansowych i rzeczowych, które wpływają na dynamizację rozwoju przedsiębiorstwa?

Dyrektor Komunalnego Przedsiębiorstwa Robót Inżynierskich w Lublinie, inż. JANUSZ NIEDZIAŁEK:

1 JESLI chodzi o pierwsze pytanie, to niemał w decydującym stopniu jestem autorem planu roczowego przedsiębiorstwa za ten rok. Odbywa się to w następujący sposób: plan konsultujemy z Rada Pracowniczą i po gruntownym przeliterowaniu wspólnie zatwierdzamy. Istotę przyjmowanych robót jest uzależniona od naszych możliwości.

2 CO do drugiego pytania, to muszę stwierdzić, że w budownictwie, poza zmianami cen, działania II etapu reformy nie widzę. Zapowiedziana była obniżka podatku, a stało się odwrotnie. Nie ma też koniecznych uregulowań prawnych dotyczących tworzenia funduszy wynagrodzeń. Przedsiębiorstwom trudno wypłacać dodatkowe pensje, z tytułu wzrostu cen, nie bacząc na ich sytuację finansową. Nawet przy wysokich kosztach rodzimych robót w niezwykle krytykowanym systemie kosztów własnych.

3 JESLI chodzi o bariery przeszkadzające w osiągnięciu efektów ekonomicznych i rzeczowych, to należą do nich między innymi niesensowne uregulowania prawne i niespójne zasady gry ekonomicznej nie sprzyjające rozwojowi przedsiębiorstwa. Dochodzi wręcz do tego, że firmy rozwijające się dynamicznie, gospodarnie, zwiększające zakres swojego działania są karane.

Dyrektor ekonomiczny Przedsiębiorstwa Instalacji Przemysłowych „INSTAL” w Lublinie, mgr MAREK KRUK:

1 RZECZOWE badania planowe w naszym przedsiębiorstwie ustala plan produkcji. W mojej gestii, jako dyrektora ekonomicznego, jest konstruowanie planu ekonomiczno-finansowego. Generalnie przedsiębiorstwo jest samodzielne, tym niemniej nasza działalność jest ściśle powiązana z potrzebami i środkami finansowymi będącymi w dyspozycji inwestorów. Tak sytuacja przedstawia się w ogólnym zarysie. Oczywiście w „Instalu”, podobnie jak w innych firmach, istotny kształt planu ustalany jest po konsultacji z czynnikami samorządowymi i zawodowymi.

2 MUSZE jednak powiedzieć, że II etap reformy raczej nie spowodował konieczności wprowadzenia nowych elementów w stylu zarządzania firmą, ponieważ w dalszym ciągu zysk nie jest wiądnącym czynnikiem dla oceny działalności przedsiębiorstwa i dyrektora. Z moich obserwacji wynika, że modyfikacje wynajęte z potrzeb II etapu reformy nie oddziaływały na produktywność i działalność przedsiębiorstwa. Przykładem może tu być utrzymywanie bardzo niskiej prognozy podatku dochodowego (60 proc.), ograniczenia możliwości rozwojowych przedsiębiorstwa poprzez zwiększenie odpisu na trw. fundusz obsługi zadłużenia zagranicznego, obniżenie ulg z tytułu działalności eksportowej, jak też likwidacja ulg z racji przyrostu eksportu. Do końca ub. roku przedsiębiorstwo nasze nie płaciło podatku od podwyższonego wykładu wynagrodzeń, co było możliwe dzięki uciążliwemu wzrostowi produkcji netto. W tym roku obciążenie realnie naszym znacznym podatkami tzw. PFWP co w istocie sposób ograniczył możliwości rozwoju firmy. Jak wynika z wstępnych obliczeń, w tym roku będziemy musieli zapłacić około 65 mln zł podatku, który mógłby zostać przeznaczony na cele rozwojowe.

3 NAJPOWAŻNIJSZYMI barierami przeszkadzającymi w osiągnięciu efektów finansowych i rzeczowych są braki zaplanowania, brak szkodliwych w skrajnym stopniu, planowej dynamizacji wypracowania dla dyrektorów przedsiębiorstw, w tym, co do możliwości działalności przedsiębiorstw. Powarna przyczyną jest także inflacja.

Obsługują pół Polski

20. 10. 88

Przedsiębiorstwo Instalacji Przemysłowych „Instal” w Lublinie pod względem posiadanego potencjału produkcyjnego i ilości realizowanych inwestycji należy do największych w regionie. Obecnie np. swoim zasięgiem działania obejmuje chyba pół Polski. Do większych i ciekawszych inwestycji należy kończąca się już budowa koksowni dla hut „Katowice”. Aktualnie trwa tu rozruch trzeciej baterii koksoowniczej. Do końca roku przewidywane jest zakończenie zasadniczych robót instalacyjnych.

Sporo zakres robót realizowany jest w Warszawie, gdzie fachowcy PIP „Instal” pracują przy budowie szpitala onkologicznego. Trzeba tu zamontować 6150 elementów grzejników żelaznych, nie licząc oszereżonych robót instalacyjnych. Ekipy fachowców tej firmy zatrudnione są także przy wymianie sieci ciepłowniczych w szpitalu i chyba roboty do dobrze, podobnie władze starostwa czynią przeróżne zabiegi, aby lubelski „Instal” zatrudnić na diecie na warszawskich ulicach. Mniej ochoty do współpracy przejawia chyba warszawski Centralny Materjałów Budowlanych, która nie dostarcza na czas grzejników, mon-

townych następnie w szpitalu. Prawdopodobnie jest to także wina producenta. Sorownie orobielniasta prace instalacyjne na budowie oczyszczalni ścieków w Otwocku, która w tym roku ma być oddana do eksploatacji.

Niewiele mniejszy zakres robót PIP „Instal” ma w Deblinie, gdzie obecnie odbywa się rozruch nowej ciepłowni, której generalnym wykonawcą jest puławska „Przemysłówka”. Z tej ciepłowni ciepło popłynię do całego miasta. Budowane są także sieci ciepłownicze, wymienniki i budynki mieszkalne wspólnie z PBP „Puławy”. Kierownik działu wykonawstwa inż. Józef Jaworski mówiąc o swoich budo-

wach podkreśla, że tak dobrze zorganizowanego wykonawcy, jak PBP „Puławy” trzeba szukać ze świecą.

Do ciekawszych i większych inwestycji należy budowa ciepłowni w Radomiu, gdzie rotowe jest zapoczątkowane z Lublina przyłączyli już do robót cyklowych — robót instalacyjnych w budynku głównym hali kotłowni. W Janowie Podlaskim dobiega końca robota hali produkcyjnej, kotłowni i spreżarkowni filii zakładów w Stalowej Woli. Inwestycja ta powstała przy współpracy z tarnobrzeską „Przemysłówką”, Lubelską „Instal” od której jest w kramiejskiej FLT, w Krasnymstawie realizuje roboty instalacyjne w nowo budowanym elewatorze zbożowym. Wspólnie z lubelską „Przemysłówką” realizuje duży zakres robót przy budowie zakładu Unimetry w Parczewie. Powstaje tu także kotłownia osiedlowa wraz z siecią ciepłowniczą dla miasta. Fachowców z „Instalu” spotkać można na budowie oczyszczalni ścieków w Białej Podlaskiej budowanej wspólnie z lubelskim Energetospem, oczyszczalni „Hajdów” dla Lublina, modernizacji urządzeń instalacyjnych w takich zakładach m.in. jak lubelski Ursus czy świnielka WSK.

Firma ta nie stroni także od budownictwa mieszkaniowego. Obecnie np. trwa przekazywanie budynku nr 5 przy ul. Żywnego na Czechowie i dwóch na osiedlu Pogoda w Lublinie, wznoszonych wespół z PBP Lublin. Z kolei na osiedlu Błonie, także w Lublinie, zamawianym są prace przy budynku 23 (wielostanowiskowy) przeznaczony dla zakładowej spółdzielni mieszkaniowej PRP Lublin.

Jak widać PIP „Instal” rzeczywiście prowadzi rozległą działalność. Prócz tego uczestniczy także w wielu budowlach zamkniętych. Jednak i tu coraz częściej zakradają się kłopoty. Ostatnio np. odcusowa chroniony brzośki blachy ocynkowanej jak potrzebne do produkcji urefrykatorów wentylacyjnych czy wykonania płaszcza izolacji satakad ciepłowniczych. Żle jest z asorturą kolnierza, której firma dostaje zaledwie 10 proc. (!) ilości potrzebnej. Brakuje rur bez szwu, starzeją się elektronarzędzia, maszyny. Czyli jak w większości przedsiębiorstw hurtownicy, firma, podobnie jak my, nie może nie zaspodarcze, bo przecież używane materiały w produkcji sprzedaje innym użytkownikom, często od lat, oczekującym na fundusze i rozpoczęcie inwestycji. Trzemasem kłopoty, materiałowe nie ma.

A. LASKI

Dzielnicy nie rozmawiają o pieniądzech. Oni po prostu je mają. Gdybyśmy secheli odwrócić te kolejności — wynika z tego, iż aby zostać dzielnikiem, trzeba mieć pieniądze. Podarujemy sobie jednak dalsze rostrąkanie tych zależności. Powiem wprost: pisanie o pieniądzach unikam z przesadną przyczyną, ponieważ szybko robi ono niepotrzebny ferment. Ale pisanie o wprowadzeniu nowego systemu wynagradzania, to spełnienie obywatelskiego. Jaka obecnie jest sytuacja kadrowa w firmach budowlanych kałdy jest. Wszyscy też wiemy, jaka jest praca na budowlach. Za dobrą pracę trzeba więc dobrze płać.

ten umie pracować w zespole, ten dostanie więcej punktów i więcej pieniędzy. System, naszym zdaniem, prosta a przy tym preferujący dobrych i długolentich pracowników.

Zgodnie z nowym systemem zmieniłone zostaną zasady naliczania dodatków stałowego. Do tej pory maksymalna wysokość dodatku stałowego wynosiła 20 procent od minimalnej płacy krajowej co dawało maksimum 1800 zł miesięcznie. Przy obecnych cenach dodatek tej wysokości nie odgrywa większej roli. Natomiast obecnie w przedsiębiorstwie dodatek stałowy (wysługa) nalicza się za lato pracy w „Instalu”, tj. 1,5 proc. za każdą

W „INSTALU” nikt nie traci!

Zarobki w PIP „Instal” w Lublinie nie są najgorsze. Bo i pracuje się tu sumiennie. Dzięki temu oraz dzięki dobrej współpracy dyrektora i zakładowym organizacjom, w tym NSZZ „PPiP „Instal” zatwierdzone to ostatnie protokół dodatkowy do zakładowego systemu wynagradzania. Pozwoliło to na wprowadzenie nowych tabel stawek godzinowych wynikających z wartościowania pracy. Nie będziemy oczywiście omawiać całego systemu. A zatem krótko: nowy system wartościowania pracy bierze pod uwagę złożoność pracy, odpowiedzialność, uciążliwość i warunki pracy. W punktach tych uwzględnia się między innymi wykształcenie zawodowe, doświadczenie, innowacyjność i twórczość, sprężność, jakość współdziałania. Czyli jeśli ktoś ma dobre przygotowanie zawodowe, jest dobrym fachowcem, ma odpowiedni staż pracy, potrafi na swoim stanowisku coś usprawnić, a przy

tem licząc od płacy zasadniczej. Pracownicy, którzy wcześniej zatrudnieni byli w innych firmach, za ten okres otrzymywać będą dodatek w wysokości 1 proc. za każdy rok pracy liczonej od najniższej płacy krajowej. Przewodniczący zakładowej organizacji związkowej Bolesław Filoosf na obecnym stanowisku jest dopiero od września br. Grunt pod stworzenie nowego systemu tworzony był już znacznie wcześniej. Tym niemniej, związkowcy z PIP „Instal” mają w tym swój udział. Nie to jest tu najważniejsze. Najważniejsze jest chyba to, że w przedsiębiorstwie tym doceniono długolentich i dobrych fachowców, o co chyba wszyscy upominamy się od lat. Zdarza się bowiem, iż w niektórych firmach nowi pracownicy dostają więcej od starych. Jest to powodem wielu konfliktów i... trapiącej nas fluktuacji kadr.

A. L.

Zasłużeni dla Instalu

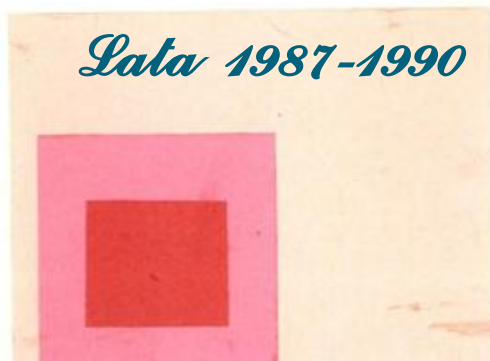
W dniu 7 października br. z okazji minalonego Dnia Budowlanych w PIP „Instal” w Lublinie odbyła się skromna uroczystość (jak określili to sami organizatorzy) z udziałem przedstawicieli władz — wiceprezidenta Lublina Pielr. Wiecha i przedstawiciela resortu Leszka Kalinowskiego. Referat okolicznościowy na temat działalności przedsiębiorstwa wygłosił przewodniczący Rady Pracowniczej inż. Jan Jedliński. Głównym punktem uroczystości były jednak odznaczenia dla zasłużonych pracowników, których w Instalu nie brakuje. Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski otrzymał Antoni Szeł, Srebrny Krzyż Zasługi — Stanisław Górski, a Brązowy Krzyż Zasługi — inż. Marek Wachowski.

Złote odznaki „Zasłużonego dla Budownictwa i Przemysłu Materjałów Budowlanych” zostały wręczone: Zbigniewowi Gawdzickowi, Henrykowi Jędrzejkowi, Marianowi Kiszczakowi i Władysławowi Stepanowskiemu.

Srebrne odznaki otrzymało 9 osób, a brązowe 4 osoby. Odznaki „Zasłużony Pracownik dla Organizacji Instal” odebrało 14 osób, a bardzo cenione w przedsiębiorstwie własne odznaczenie „Zasłużony Pracownik dla PIP Instal Lublin” wręczono 17 długolentym pracownikom.

Miłym skomentem na akademii było także odczytanie przez prowadzącego inż. Wojciecha Gałłalskiego, aktu dotyczącego wpisu pracownika przedsiębiorstwa Mariana Jusielkiego do resortowej księgi zasłużonych pracowników budownictwa. W imieniu odznaczonych i wyróżnionych pracowników głos zabrali Antoni Szeł.

Lata 1987-1990

PIP „Instal” w terenie

Fachowcy lubelskiego „Instalu”, którzy kieruje Kazimierz Tymicki, obecnie pracują w wymiennikowni, gdzie zamontowana jest instalacja ciepłej wody i c.o. dla nowego osiedla mieszkaniowego Terebelka. Kiedy odwiezli tam w połowie lipca, właśnie finalizowali z robotami montażowymi i czyszczyli wodę do płukania wymienników ciepłej wody i rozruch na osiedlu. Wszędzie widać było na to, że i tym razem w terenie, gdzie się bez rozmyślań, monterzy z „Instalu” mają najdłuższe doświadczenie w swojej profesji. Pracowali m.in. przy realizacji ciepłowni i wymiennikowni, sieci ciepłej wody i sieci ciepłej obecnie białostocku szpitalowi i szpitalu w Warszawie. Ich daniem jest także wiele innych robót urządzeń instalacyjnych rozruchowych po terenie i województwie, jak np. mieszka płukania w Białej, szpitala w pięciu w wielu mieszkaniach regionu.

W najbliższym czasie, po zakończeniu robót na osiedlu, monterzy z TEBIMY, powadzą w obwodach wszystkie instalacje ciepłej wody i ciepłej wody, instalacje wodociągowe — wentylacje, instalacje wodociągowe — powiatowa, c.o., ciepłej i

pomoczą prace przy zakładaniu urządzeń wentylacyjnych, a następnie instalacyjnych w białostockiej filii Polanui.

Roboty, jak widać, w Białej Podlaskiej jest sporo. Może efekty ich pracy nie są tak widoczne jak np. montaż czy montażystów, ale realizacja takich zadań ważne dla miasta i mieszkańców zakładów pracy. To właśnie dzięki nim w mieszkaniach jest ciepła woda, a w przedsiębiorstwach szereg urządzeń wentylacyjnych i innych niezbędnych do procesów wytwórczych. Mimo znacznych trudności, terminowo realizują przyjęte zadania. Dzięki czemu dobrze układa się współpraca z generalnym wykonawcą i innymi firmami. A współpracują oni na tym terenie m.in. z lubelską Przemysłówką, Energetospem, Wojewódzkim Przedsiębiorstwem Budownictwa Komunalnego. Nic też nie wstrąca na to, że w najbliższym okresie zabraknie im roboty. Pracownicy Białej Podlaski sąo, jest to młode miasto województwa ma bardzo ambitne plany budowlane. Takie są potrzeby. Instalatorzy PIP „Instal” mogą więc być spokojni o swoją przyszłość.

(ald)

Rok 1988

	PLAN	WYKONANIE	% WYKONAN.
PRODUKCJA PODSTAWOWA	5,300 000	5,429 310	102,4
PRODUKCJA POMOCNICZA	1,245 000	1 340 243	107,6
USŁUGI	592 000	651,470	110,0
PRODUKCJA GLOBALNA	7,137 000	7 421, 023	109,0
ZATRUDNIENIE W PROD. PODST.	635	621	97,8
ZATRUDNIENIE W PROD. POMOCN.	232	233	100,4
ZATRUDNIENIE W USŁUGACH	163	170	104,3
ZATRUDNIENIE OGÓŁEM	1 460	1464	100,3
ŚREDNIA PŁACA OGÓŁEM Z PREMIA, Z ZYSKU	612,329	723. 861	118,2.
ZYSK BILANSOWY	1,850,000	1803 177	97,5

KRZYŻ KAWALERSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

Szot Antoni

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

Gorski Stanisław

BRAZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

Zieliński Ryszard

WPIS DO KSIĘGI HONOROWEJ

Gusciński Marian

ZASŁUŻONY DLA BUDOWNICTWA - ŻŁOTA ODZNAKA

*Jedrejek Henryk
Kiszczyk Marian
Staporowski Władysław*

SREBRNA ODZNAKA ZASŁUŻONY DLA BUDOWNICTWA

Bodys Jan
Komar Tomasz
Etladosa Henryk
Krzowski Marian
Miekinia Stanisław
Matyjasik Szymon
Filipek Wiktor
Sierociński Zbigniew
Cukut Hieronim
Wozos Józef
Leliński Szymon

BRAZOWA ODZNAKA ZASŁUŻONY DLA BUDOWNICTWA

Andrzejak Zofia
Kruk Marek
Mucha Stanisław
Widomski Marian

ZASŁUŻONY DLA PIP „INSTAL”

Babczak Edmund
Dziwisa Henryk
Goczycza Czesław
Klaudiel Andrzej
Kolaż Stanisław
Kłębokowska Ewa
Osiale Kazimierz
Słipczak Wiesław
Sradziuch Jacek
Szczęśniak Bogdan
Tokarski Michał
Tworek Jan
Wójcik Jan
Zwycewicz Aleksandra

ZASŁUŻONY DLA ORGANIZACJI „INSTAL”

Bodys Józef
Borzeno Wiesław
Chrzastowski Eugeniusz
Chmielewski Jan
Drozdowski Zdzisław
Dobrowolski Tadeusz
Ganiuk Krzysztof
Gablowski Hieronim
Klaudel Andrzej
Maciąg Tadeusz
Salerek Stanisław
Zasada Bogumiła

SREBRNA ODZNAKA ZASŁUŻONY DLA LUBLINA

Plaszyńska Urszula

ZA ZASŁUGI DLA LUBELSZCZYZNY

Borkowski Wiesław

ZASŁUŻONY DLA WOJ. BIAŁSKO-PODLASKIEGO

*Tymicki Kazimierz
Wysokiński Wiesław*

Rok 1989

R

ROK 1989 STAŁ SIĘ ROKIEM PRZEŁOMOWYM W POWOJENNEJ HISTORII POLSKI. POPRZEC OKRĄGŁY STÓŁ I WYBORY PARLAMENTARNE W NOWYM STYLU NASTĄPIŁA ZMIANA STRUKTURY POLITYCZNEJ, KTÓRA NASTĘPNIE ROZPOCZĘŁA DŁUGOFALOWY WACHLARZ ZMIAN GOSPODARZYCH. ODCHODZENIE OD GOSPODARKI PLANOWEJ DO GOSPODARKI RYNKOWEJ MIAŁO ODBICIE RÓWNIEŻ NA ORGANIZMIE NASZEGO PRZEDSIĘBIORSTWA, DWIE UCHWALONE PRZEZ SEJM 31 STYCZNIA 1989 R. USTAWY ZMIENIAJĄ, W SPOSÓB ZASADNICZY FUNKCJONOWANIE PRZEDSIĘBIORSTWA W 1989 R. SĄ TO:

- USTAWA O GOSPODARCE FINANSOWEJ PRZEDSIĘBIORSTW PAŃSTWOWYCH,
- USTAWA O PODATKU DOCHODOWYM OD OSÓB PRAWNYCH, POZAWAŻY OD 1989 R. NA PODSTAWIE O GOSPODARCE FINANSOWEJ PRZEDSIĘBIORSTW PAŃSTWOWYCH, MIENIE PRZEDSIĘBIORSTWA ZOSTAJE PODZIELONE NA DWIE CZĘŚCI;
- WYDZIELONA PRZEDSIĘBIORSTWU CZĘŚĆ MIENIA OGÓLNONARODOWEGO, ODZWIERCIEDLENIEM WARTOŚCI TEJ CZĘŚCI MIENIA JEST FUNDUSZ ZAŁOZYCIELSKI,
- POZOSTAŁA CZĘŚĆ MAJĄTKU PRZEDSIĘBIORSTWA, KTÓRA JEST FUNDUSZEM PRZEDSIĘBIORSTWA, UZNANIE FUNDUSZU ZAŁOZYCIELSKIEGO JAKO UDZIAŁU KAPITAŁOWEGO PAŃSTWA W FINANSOWANIU MAJĄTKU PRZEDSIĘBIORSTWA, SPOWODOWAŁO POWSTANIE OBOWIĄZKU ŚWIADCZENIA NA RZECZ SKARBU PAŃSTWA OPŁATY W POSTACI TZW. DYWIDENDY, ŹRÓDŁEM OPŁATY JEST ZYSK PRZEDSIĘBIORSTWA PO OPODATKOWANIU, NALEŻNA KWOTA DYWIDENDY LICZONA JEST JAKO ILOCZYN FUNDUSZU ZAŁOZYCIELSKIEGO I ZASTOSOWANEJ W DANYM ROKU STOPY PROCENTOWEJ, FUNDUSZE W/WYM NA DZIEŃ 1-01-1989 R. WYNOŚIŁY:

- FUNDUSZ ZAŁOZYCIELSKI - 594650 TYS. ZŁ.

- FUNDUSZ PRZEDSIĘBIORSTWA 1,255210 TYS. ZŁ.

DYWIDENDA W ROKU 1989 WYNIOSŁA 261,646 TYS. ZŁ.

I STANOWIŁA 63% ZYSKU BILANSOWEGO.

USTAWA Z DNIA 31 STYCZNIA 1989 R. O PODATKU DOCHODOWYM OD OSÓB PRAWNYCH, REGULUJE OPODATKOWANIE JEDNOSTEK GOSPODARKI USPOŁECZNIONEJ, PRZEDMIOTEM OPODATKOWANIA JEST ZYSK POWIĘKSZONY O WYDATKI NIE STANOWIĄCE KOSZTÓW UZYSKANIA PRZYCHODÓW, A WIĘC TZW. DOCHÓD, OPODATKOWANY JEST W WYSOKOŚCI 40% PODSTAWY.

W ROKU 1989 KORZYSTALISMY Z ULG W PODATKU DOCHODOWYM

ZA: - EKSPORT BUDOWNICTWA W WYSOKOŚCI 0,4% ZA KAŻDY 1% UDZIAŁU EKSPORTU W SPRZEDAŻY ZEWNĘTRZNEJ OGÓŁEM.

- ROBOTY BUDOWLANO-MONTAŻOWE PLANU SPECJALNEGO W WYSOKOŚCI 1% KOSZTÓW ROBOCIZNY WYKAZANEJ W KOSZTORYSIE,

- ROBOTY BUDOWLANO-MONTAŻOWE W ZAKRESIE INWESTYCJI OBJĘTYCH ZAMÓWIENIAMI RZĄDOWYMI W WYSOKOŚCI 2% SPRZEDAŻY,

- ROBOTY BUDOWLANO-MONTAŻOWE NA OBIEKTACH BUDOWNICTWA MIESZKANIOWEGO INFRASTRUKTURY TOWARZYSZĄCEJ W WYSOKOŚCI 2% SPRZEDAŻY,

- ROBOTY NA OBIEKTACH SŁUŻĄCYCH OCHRONIE ŚRODOWISKA W WYSOKOŚCI 2% SPRZEDAŻY

- PROWADZENIE PRZYKŁADOWEJ SZKOŁY I INTERNATU W WYSOKOŚCI 25% ZRZUCAJOWANYCH KOSZTÓW ROCZNEGO UTRZYMANIA UCZNIA,

ŁĄCZNIE ULGI W PODATKU DOCHODOWYM WYNIOSŁY W 1989 R. - 396 224 TYS. ZŁ.

Z DNIEM 1 STYCZNIA 1989 R. POSTANOWIENIAMI ART. 23 USTAWY Z DNIA 31 STYCZNIA 1989 O PODATKU DOCHODOWYM OD OSÓB PRAWNYCH, STRACILIŁY MOC POSTANOWIENIA USTAWY O OPODATKOWANIU JEDNOSTEK GOSPODARKI USPOŁECZNIONEJ.

W CZĘŚCI DOTYCZĄCEJ PODATKU OD PONADNORMATYWNYCH OPŁAT WYNAGRODZEŃ,
W ROKU 1989 FUNKCJE TEGO PODATKU SPEŁNIA PODATEK DOCHODOWY,
GDYŻ NADWYŻKA WYNAGRODZEŃ PRZEKRACZAJĄCA NORMĘ PODLEGA OPODATKOWANIU
PODATKIEM DOCHODOWYM W WYSOKOŚCI 40%.
DLA STYMULOWANIA ODPOWIEDNICH RELACJI EKONOMICZNYCH OKREŚLONO
W ART. 18 USTAWY O PODATKU DOCHODOWYM, WSKAZNIK UDZIAŁU WYNAGRODZEŃ
DO DOCHODU POWIEKSZONY O TE WYNAGRODZENIA, KTÓREGO PODWYŻSZENIE W ROKU
PODATKOWYM W STOSUNKU DO ROKU POPRZEDNIEGO OZNACZA PODWYŻSZENIE
PODATKU DOCHODOWEGO O 2-KROTNOŚĆ KWOTY NADWYŻKI WYNAGRODZEŃ.
W ROKU 1989 PODATEK DOCHODOWY OD NADWYŻKI WYNAGRODZEŃ WYNIOSŁ

WAŻNIEJSZE OBIEKTY PRZEKAZANE W 1989 R.

PRZEDSZKOLE PSZ WARSZAWA
GOSP. ENERGET. KOPALNI BOGDANKA
SZPITAL POZAKLINICZNY LUBLIN
BUDYNKI MIESZKALNE 5 i 10 MASÓW DĘBLIN
SZKOŁA „NIWA” PUŁAWY
CENTRALA CIEPŁOWNICZA DĘBLIN
LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE PUŁAWY
SZKOŁA PIONKI
JPACO MIĘDZYRZEC
SZPITAL NEUROLOGICZNY WARSZAWA
BUD. MIESZK. 23 BŁONIE LUBLIN
KOTŁOWNIA OSMOLICE
PRZEDSZKOLE MASÓW DĘBLIN
ZAMRAŻALNIA ŁOMŻA - WENTYLACJA
KOKSOWNIA „PRZYJAŹŃ” HUTY KATOWICE

Rok 1989

	PLAN	WYKONANIE	WYKONANIE %
PRODUKCJA PODSTAWOWA	8500 000	10,758 .201	126,6
PRODUKCJA POMOCNICZA	1840 000	3 640 68	197,8
USŁUGI	836 000	1 577 457	188,7
PRODUKCJA GLOBALNA	11176 000	15 975 726	142,9
ZATRUDNIENIE W PROD. PODST.	620	551	88,9
ZATRUDNIENIE W PROD. POMOCN.	236	236	100,0
ZATRUDNIENIE W USŁUGACH	166	150	90,4
ZATRUDNIENIE OGÓŁEM	1.434	1,357	94,6
ŚREDNIA PŁACA OGÓŁEM Z PREMIA, Z ZYSKU - MIESIĘCZNA	128 237	185, 129	144,4
ZYSK BILANSOWY	3300 000	3500 000	

KRZYŻ KAWALERSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

Łaszkiewicz Kazimierz

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

Malék Józef

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

*Chomiuk Józef
Borys Hieronim*

BRAZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

*Puska Stanisław
Jodys Zbigniew
Skwarek Andrzej*

**ZŁOTA ODZNAKA ZASŁUŻONY DLA BUD,
I PRZEM. MAT. BUD.**

Jankowski Czesław
Kędzióra Jan
Wójcik Edward Łajac Henryk

SREBRNA ODZNAKA ZASŁUŻONY DLA BUD, I P.M.B.

Cyranowska Janina
Gasińska Teresa
Łojko Wanda
Miles Jan
Markowska Teresa
Puta Józef
Saciejewski Władysław
Szelest Jan
Woliński Kazimierz

BRAZOWA ODZNAKA ZASŁUŻONY DLA BUD, I P.M.B.

Paprota Krzysztof
Almonowicz Kazimierz

ZASŁUŻONY PRACOWNIK DLA ORGANIZACJI „INSTAL”

Czubański Jan
Charczuk Paweł
Czajkowski Władysław
Chomiuk Józef
Gebala Idziśław
Kozowski Marian
Kolek Piotr
Maj Janusz
Matyjaszczyk Janusz
Podak Henryk
Sumerek Marian
Taras Stanisław
Wiśliński Roman
Wojcik Grzegorz
Zolędz Wiktor

ZASŁUŻONY PRACOWNIK DLA PIP „INSTAL” W LUBLINIE

Filewicz Ryszard
Chozanowski Henryk
Cajzed Antoni
Dębicka Elżbieta
Halas Lucyna
Kocub Maria
Kwiecień Teresa
Lesniak Roman
Mamona Władysław
Pasztelan Maria
Rusniak Marian
Rzepkowski Stanisław
Skymczyk Anna
Szymoniuk Antoni
Targorski Andrzej
Tuteczyniak Waldemar
Wojnowski Jan

Rok 1990

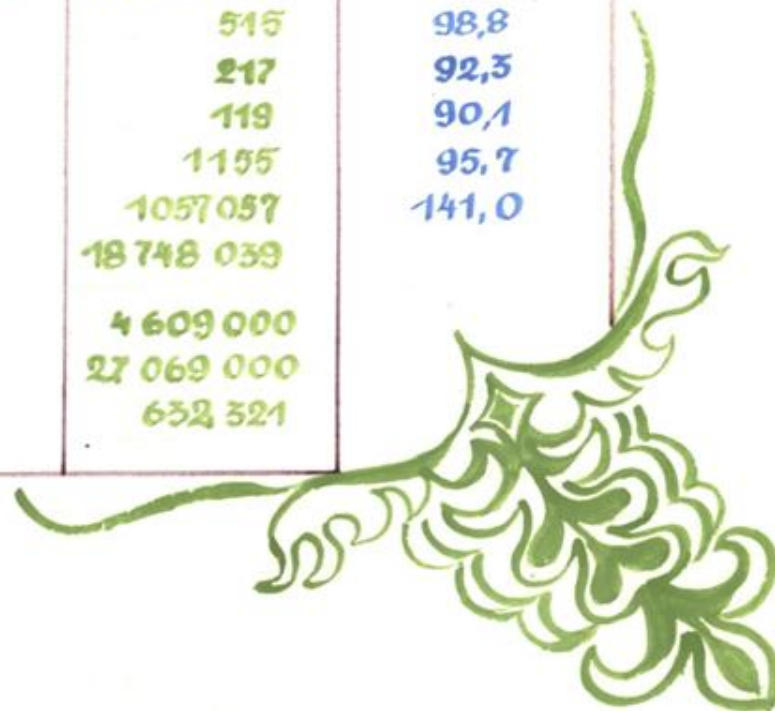
R

OK 1990 ZAPISAŁ SIĘ W DZIEJACH PRZEDSIĘBIORSTWA WYDARZENIAMI NIEZWYKLE BURZLIWYMI. POCZĄTEK TYCH WYDARZEŃ NALEŻY UPATRYWAĆ W ZMIANIE ORDYNACJI WYBORCZEJ DO RADY PRACOWNICZEJ, NOWOŚĆ POLEGAŁA NA TYM, ŻE WYBORY ODBYWAŁY SIĘ SYSTEMEM JEDNOSTOPNIOWYM, KAŻDY OKRĘG WYBORCZY WYBIERAŁ DELEGATÓW NA ZEBRANIACH DELEGATÓW ORAZ CZŁONKÓW RADY PRACOWNICZEJ, ILOŚĆ MANDATÓW WYNIKAŁA Z ILOŚCI ZATRUDNIONYCH W DANYM OKRĘGU WYBORCZYM, WYBRANO WEDŁUG NOWEJ ORDYNACJI WYBORCZEJ, RADA PRACOWNICZA ROZPOCZĘŁA SWĄ DZIAŁALNOŚĆ W MARCU. W DNIU 18 KWIEŚNIA RADA PRACOWNICZA PODJĘŁA UCHWAŁĘ NR. 3/90 W KTÓREJ WYSTĄPIŁA DO DYREKTORA Z WNIOSEM O ODWOŁANIE ZASTĘPCÓW DYREKTORA, DYREKTOR WSTRZYMAŁ WYKONANIE UCHWAŁY JAKO SPRZECZNEJ Z PRAWEM I WNIOŚL O JEJ PONOWNE ROZPATRZENIE. W TYM SAMYM DNIU RADA PRACOWNICZA PODJĘŁA UCHWAŁĘ NR 4/90 MOCĄ KTÓREJ OGŁOSIŁA KONKURS NA STANOWISKO DYREKTORA PJP „INSTAL” WYZNACZAJĄC JEGO TERMIN NA DZIEŃ 21 MAJA 1990 R. KADENCJA URZĘDUJĄCEGO DYREKTORA KOŃCZYŁA SIĘ Z DNIEM 31 MAJA. PO OPUBLIKOWANIU UCHWAŁ RADY PRACOWNICZEJ, Z INICJATYWY KIEROWNIKÓW JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH ZEBRANO PODPISY PRACOWNIKÓW WYRAZAJĄCYCH VOTUM NIEUFNOŚCI DLA RADY PRACOWNICZEJ, CHODZIŁO O ODWOŁANIE NOWOPOLICZANEJ RADY I PRZEPROWADZENIE PONOWNE WYBORÓW. POWSTAŁA BARDZO POWAŻNA SYTUACJA, NIE BYŁO WSPÓŁPRACY MIĘDZY RADĄ PRACOWNICZĄ A DYREKCJĄ. SYTUACJĘ NALEŻAŁOBY OKREŚLIĆ JAKO WROGĄ, PRACOWNICY PRZEDSIĘBIORSTWA RÓWNIEŻ BYLI PODZIELENI, W KONFLIKT ZAANGAŻOWANO RÓŻNE INSTYTUCJE, W TYM MINISTERSTWO GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ I BUDOWNICTWA, PRZEPROWADZONE ZOSTAŁO GŁOSOWANIE WĘRÓD ZAŁOGI, PONIEWAŻ PODNOSZONO ZARZUTY, ŻE PODPISY POD VOTUM NIEUFNOŚCI BYŁY WYMUSZANE. NAD WNIOSEM O ODWOŁANIE RADY PRACOWNICZEJ ZAŁOGA W ZDECYDOWANEJ WIĘKSZOŚCI WYRAZIŁA SWOJE POPARCIE DLA RADY PRACOWNICZEJ. W ZWIĄZKU Z WYGAŚNIĘCIEM W DNIU 31 MAJA UMOWY O PRACĘ Z DOTYCHCZASOWYM DYREKTOREM mgr inż. RYSZARDEM DŁUGOŚCZEM, RADA PRACOWNICZA PODJĘŁA PEŁNIENIE OBOWIĄZKÓW TYMCZASOWEGO KIEROWNIKA PRZEDSIĘBIORSTWA mgr inż. MARKOWI WACHOWSKIEMU, ZASTĘPCY DYREKTORA d/s PRODUKCJI.

W DNIACH 23 I 24 SIERPNI 1990R. ODBYŁ SIĘ KONKURS NA STANOWISKO
DYREKTORA PJP „INSTAL”. W KONKURSIE WZIĘŁO UDZIAŁ 2 KANDYDATÓW,
W WYNIKU PRZEPROWADZONEGO KONKURSU, KOMISJA KONKURSOWA ZGŁOSIŁA
mgr inż. JANA SZKOKĘ NA STANOWISKO DYREKTORA.
W DNIU 28 SIERPNI RADA PRACOWNICZA POWOŁAŁA Z DNIEM 1 WRZEŚNIA 1990R
mgr inż. JANA SZKOKĘ NA STANOWISKO DYREKTORA PJP „INSTAL” NA OKRES LAT 5
NOWOWYBRANY DYREKTOR PRACOWAŁ DOTYCHCZAS W LZNS,
POWOŁANIE DYREKTORA ZAMKNEŁO PIEWEN ETAP, ETAP RÓŻNYCH PROGRAMÓW,
DISKUSJI ; WEWNĘTRZNYCH NIEPOKOJÓW I KONFLIKTÓW MIĘDZYLUDZKICH,
KONSEKWENCJĄ POWOŁANIA DYREKTORA BYŁY NASTĘPNE DECYZJE PERSONALNE.
DYREKTOR ZAPROPONOWAŁ NA STANOWISKA ZASTĘPCÓW: - mgr inż. ANTONIEGO
SZYMONIUKA NA STANOWISKO ZASTĘPCY D/S PRODUKCJI, mgr inż. ANTONI SZYMONIUK
JEST DŁUGOLETNIM PRACOWNIKIEM PJP „INSTAL”. OSTATNIO PRACOWAŁ NA STANOWISKU
KIEROWNIKA BUDOWY W KZB WENTYLACJA.
inż. CZESŁAWA NAWROCKIEGO NA STANOWISKO ZASTĘPCY DYREKTORA D/S ŚRODKÓW
PRODUKCJI, inż. CZESŁAW NAWROCKI JEST DŁUGOLETNIM PRACOWNIKIEM PJP „INSTAL”,
PRACOWAŁ NA RÓŻNYCH STANOWISKACH KIEROWNICZYCH W PRODUKCJI POMOCNICZEJ,
OSTATNIO JAKO TECHNOLOG W DZIALE PRODUKCJI WARSZTATOWEJ,
RADA PRACOWNICZA WYRAZIŁA ZGODĘ NA TE KANDYDATURY,
NATOMIĄST Z DNIEM 1 GRUDNIA POWOŁANO mgr KRZYSZTOFA PIKA NA STANOWISKO
Z-CY DYREKTORA D/S EKONOMICZNYCH - GŁÓWNEGO KSIĘGOWEGO,
W R. 1990 POWSTAŁA W PRZEDSIĘBIORSTWIE TRZECIA ORGANIZACJA ZWIĄZKOWA,
DO ISTNIĘJĄCYCH JUŻ NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” NSZZ PRACOWNIKÓW PJP „INSTAL”
DOŁĄCZYŁ ZWIĄZEK ZAWODOWY INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW, KTÓREGO PRZEWODNICZĄCIM
ZOSTAŁ inż. ZDZISŁAW MAZUR,

Rok 1990

	PLAN	WYKONANIE	WYKONANIE %
PRODUKCJA PODSTAWOWA	67 888 700	77 326 668	113,9
PRODUKCJA POMOCNICZA	18 849 000	25 156 166	133,5
USŁUGI	7 226 235	9 471 490	131,1
PRODUKCJA GLOBALNA	93 963 935	111 954 324	119,1
ZATRUDNIENIE W PROD, PODST,	521	515	98,8
ZATRUDNIENIE W PROD, POMOCN,	235	217	92,3
ZATRUDNIENIE W USŁUGACH	132	119	90,1
ZATRUDNIENIE OGÓŁEM	1207	1155	95,7
ŚREDNIA PŁACA OGÓŁEM	749 733	1057 057	141,0
ZYSK BILANSOWY	20 913 585	18 748 039	
FUNDUSZ ZAKŁADNICZY		4 609 000	
FUNDUSZ PRZEDSIĘBIORSTW		27 069 000	
DYWIDENDA		632 321	

WAŻNIEJSZE BUDOWY PRZEKAZANE W 1990 R.

**BAZA PHS LUBLIN
BUDYNEK SOCJALNY F-KI KOZYSK TOCZYCH W KRAŚNIKU
INTERNAT FABRYKI KOZYSK TOCZYCH W KRAŚNIKU
SIEĆ GAZOWA W ŁĘCZNEJ
CPN LUBLIN - WYKONANIE I MONTAŻ ZBIORNIKÓW
SIEĆ C.O. 2xDN 300 WE WŁODAWIE
SZKOŁA W ŁUKOWEJ
PRZEDSZKOLE PSZ I PS 3 W WARSZAWIE
M.C.N.E.M.T. RADOM
OŚ. MASÓW IV BUDYNEK 5 I 10 DĘBLIN
SIEĆ CO DO TWIERDZY W DĘBLINIE
KOTŁOWNIA GARWOLIN
ROZBUDOWA I MODERNIZACJA ZMIN SIEDLCE
BUDYNKI MIESZKALNE, WĘZEŁ C.O. I SIECI W RADZYNIU
ZAKŁAD BETONÓW KOMÓRKOWYCH PODNIESNO
TECHMA - ROBOT BIAŁA PODLASKA
MASZYNOWNIA I CHŁODNIA ADAMÓW
ZAKŁAD PRZERÓBKI ŻUŻLA HUTY KATOWICE**